

Nr 742

Av herr **Tobé m. fl.**, om förbättrade avskrivningsmöjligheter i fråga om anordningar för vatten- och luftvård.

I olika sammanhang har på senare år behovet av en förbättrad vatten- och luftvård påtalats. Inte minst den snabba utbyggnaden av industrien och den allt intensivare trafiktätheten till lands, till sjöss och i luften har bidragit till att alla åtgärder ägnade att motverka vatten- och luftföroreningar numera framstår som en samhällsuppgift av angelägnaste art. Också för näringslivet och jordbruket är emellertid förevarande fråga av största betydelse. Kostnaderna för åtgärder mot vatten- och luftföroreningar uppgår till mycket betydande belopp och avser i allmänhet investeringar som inte kan beräknas ge något ekonomiskt utbyte. Detta i förening med det nämnda förhållandet, att de anläggningar, som utförs för att förebygga vatten- och luftföroreningar i allmänhet torde ha karaktären av byggnader i skatterättslig mening, har kommit kostnaderna att framstå som särskilt betungande.

För byggnad i jordbruk torde för närvarande värdeminskingsavdrag i flertalet fall medges enligt en schablon med — för år räknat — 1½ procent av ett till ⅓ av det taxerade jordbruksvärdet beräknat byggnadsvärde. För byggnad i rörelse medges motsvarande avdrag med i undantagsfall 4 och i regel endast 2—3 procent av anskaffningsvärdet per år. En sådan avskrivningstid är enligt vår mening uppenbarligen för lång i förhållande till den ekonomiska livslängd, anläggningar av förevarande art normalt kan beräknas ha, och kan därför knappast stimulera till önskvärda investeringar.

Vi anser därför att starka skäl talar för att arbeten, vilka utgör ett led i vatten- och luftvården, ges en särskild behandling i skattehänseende. Frågan om värdeminskingsavdrag kommer visserligen att prövas av företagsskatteutredningen. Dess utredningsuppdrag är emellertid mycket omfattande och kan inte väntas vara slutfört inom den tid som måste anses önskvärd med hänsyn till den förevarande frågans stora betydelse.

Frågan bör i stället prövas omgående. Detta kan lämpligen ske i Kungl. Maj:ts kansli i samband med den förestående behandlingen av immissions-sakkunnigas nyligen avgivna förslag.

Vi vill erinra om att man flestades utomlands redan genomfört betydande reformer för att motverka vatten- och luftförorening. I Västtyskland

får således industriella fasta tillgångar, vilka används direkt och uteslutande för eliminering eller reducering av utsläpp, avskrivs med mellan 30 och 50 procent av värdet redan under det första året, medan för investering i anläggning för bekämpande av luftförorening gäller en motsvarande första avskrivning med 50 procent. I Frankrike får anläggningar för rening av avfall och atmosfäriska utsläpp avskrivs omedelbart med 10 procent.

Med hänvisning till det anförda hemställer vi,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t uttala att Kungl. Maj:t i samband med behandlingen av immissionssakkunnigas förslag även bör beakta önskvärdheten av förbättrade avskrivningsmöjligheter i fråga om anordningar avsedda för vatten- och luftvård.

Stockholm den 26 januari 1967

Erik Tobé (fp)

Olle Westberg (fp)

Dav. Gomér (cp)

Fritz Börjesson (cp)

Sören Norrby (fp)

i Glömminge
